

PASILLI 2/2026

PAU
OSASTO NO 151
PASILAN OSASTON JÄSENLEHTI

POK:n YT-toimet oli rankkaa touhua

PKS-Termiinaali esittelyssä

Mitä kuuluu Rahtitielle?

**TALVIPÄIVÄT VIETETTIIN
TAMPEREELLA**

PASILLI

Kohti kesää!

Pasilli 2/2026

PAU Pasilan Osasto ry:n
jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 1500 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
i_silo@yahoo.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 HELSINKI

Sähköposti
pasilli.lehti@outlook.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
1	5.1	vko 5
2	15.4.	vko 20
3	31.8.	vko 40
4	31.10.	vko 49

Päätoimittaja ja taittaja
Helena Aarnio
pasilli.lehti@outlook.com

Toimituskunta:

puheenjohtaja
Helena Aarnio

Jari Havunen
jari.havunen@posti.com
Aleksi Andersson
aleksi.andersson@posti.com
Eija Heikkilä
eija.i.heikkila@posti.com
Filip Djordjevic
filip.djordjevic@posti.com
Jyrki Loukainen
jyrki.loukainen@posti.com

Kansi: Kesää kohti

Pääkirjoitus

Tervetuloa kesä!

Tätä lehteä tehdessä puut ovat hiirenkorvalla ja kevään myrskytuulet puhaltavat. Sää on jotain, mistä emme voi neuvotella, mutta melkein kaikesta muusta sitäkin paremmin. Edunvalvojamme ovat olleet mukana yt-neuvotteluissa irtisnottujen asialla, osallistuneet moneen kokoukseen ja myös jaksaneet kirjoittaa-kin niistä asioita muistiin.

Ammattiliitto PAU:n kuin myös Pasilan osaston toiminta on jatkuvaa seurantaa, jotta työntekijöiden oikeudet turvataan myös neuvottelukausi- välillä. Pasilin kirjoituksista voi lukea, miten näissä tehtävissä menee ja millaisia haasteita mahdollisesti vielä on. Mukavasti jäsenmäärämme on jälleen noussut ja lehteen on saatu monipuolisia juttuja. Meillä on jäseniä laajalla alueella!

Haluaisiko joku kirjoittaa englanniksi? Meillä on paljon myös heitä, jotka lukisivat mieluiten englanninkielisiä juttuja. Please, go ahead and write an english publication to this magazine, thank you!

Juttujen lisäksi asioista on hyvä olla myös kuvia. Pasilli kaipaa nyt uutta piirtäjää, tekemään sarjakuvaa tai pilakuvia, joten mieti, pysytkö juuri sinulla kynä kädessä ja piirtelet paperin reunoihin mielenkiintoisia sankareita pilke silmäkulmassa? Vai piirrätkö joka tapauksessa? Tyylejä riittää ja jokaisella on omansa. Ota siis rohkeasti yhteyttä pasilli.lehti@outlook.com

Mukana oleva Somermäen piirros on kunnianosoitus edesmenneelle postilaiselle, joka ei saa unohtua. Jotkut asiat ei vain muutu. Olkoon hänen piirroks- et innoituksena meille muille!

Kevättalvi oli tapahtumia täynnä, kun oli osaston vuosikokous ja PAU:n talvi- päivät, lisäksi on ollut liiton järjestämiä kursseja. Ottakaa siis selvää, missä taas tapahtuu ja osallistukaa tapahtumiin, voit saada mukavia kokemuksia! Vapusta alkaen alkaa olla monilla kesälomia, joten annetaan lämmön ja auringonvalon ladata patterimme. Palataan astialle syyskuussa! Tai elokuussa risteilyllä!

Onneksi olkoon, tänä vuonna PAU-liitto täyttää 120-vuotta!
Mahtavaa kesää kaikille!

Helena Aarnio, päätoimittaja

SISÄLTÖ tässä lehdessä:

Puheenjohtajan palsta	3
Pok pääluottamusmiehen uutiset	4
ecd pääluottamusmiehen uutiset	6
ecd Työsuojeluvaluutetun painava sana	7
PKS-terminaali	9
Työhyvinvointi: Palautuminen ei ole vain lomaa varten	12
Postuumailua - Lokesta Rahtitielle	15
Haastattelussa Juha Jaatinen	17
Sir Havu tutkii vuosikokousta	19
PAU talvipäivät Tampereella	22
Osaston kesätapahtuma: Meripäiväristeily!	24

Puheenjohtajan palsta

Palaan vielä edellisiin muutosneuvotteluihin

Kuten tiedämme, niin Pokissa muutosneuvottelut päättyivät irtisanomisiin, vaikka irtisanomisten vähennysmäärä on saatu vähennettyä yli puoleen työnantajan alkuperäisestä tavoitteesta. Vähennysmäärän laskun aikaansaaminen on vaatinut edunvalvonalta älyttömästi kovaa työtä, ihan omin silmin todistettuna.

Vähennysmäärän pelkkä lasku ei ole millään tavoin ilon aihe tai saavutus, etenkään niille irtisanotuille. Koen silti tärkeäksi jäsenistön tietävän, kuinka paljon edunvalvojat ovat paiskineet kulussien takana töitä vähennysmäärän laskemiseksi. Siitä haluankin antaa tunnustuksen edunvalvojille.

Kiitän luottamusmiehiä ja toimikunnan jäseniä, jotka ovat pitäneet minut todella hyvin kartalla muutosneuvottelun kulusta. Jälkiviisaana voin sanoa, että muutosneuvottelun kuluissa on ollut osittain huomattavia epäselvyyksiä, mitä en ala tässä enää erittelemään.

Edunvalvonta on aina inhimillisyydenden asialla

Sitä haluan vain painottaa, että edunvalvonta ei ole millään tavoin käynyt muutosneuvotteluja yhteistyön hengessä työnantajan kanssa irtisanomisen aikaansaamiseksi, vaan on taisteltu kokonaan irtisanomisista vastaan. Työnantajanpuoli on hokenut läpi muutosneuvottelun ajan jatkuvasti 'käytettävyydestä'.

Oikeuden päätöksen myötä (jonka PAU riitautti aiemmin vuonna 2015) voi työnantaja valitettavasti nykyisin vedota käytettävyyteen muutosneuvotteluissa ja pyrkien siten ohittamaan irtisanomisjärjestyksen. Vaikka oikeuden päätöksellä työnantaja voi vedota tuohon käytettävyyteen, niin sitä en silti soisi kuulevan enää missään muutosneuvotteluissa, koska se on käsitteenä

hyvin moraaliton, vastenmielinen ja epäkunnioittava. Muutosneuvotteluita voitaisiin hoitaa jatkossa fiksummin, vaikei ne ikinä helpot olisikaan. Me emme kiistä kirjevolyymin voimakasta laskua, jonka kaikki varmasti huomaa. Erimielisyys lähtee lähinnä kirjepostin vähentymisen vauhdista.

Postin hinnoittelusta sanottavaa

Erimielisyyttä Pasilan osaston ja Postin välillä on kuitenkin kirjeen hintapolitiikassa. Postimaksujen jatkuvilla korotuksilla Posti hinnoittelee itsensä ulos voiton maksimoimisen toivossa.

Me Pasilan osastossa näemme niin, että postitushinnan alentamisella Posti saisi jopa suuremman katteen verrattuna tämänhetkiseen ja turvaten paremmin työpaiikat - kirjevolyymin vahvasta laskusta ja sen näkymistä huolimatta. Ongelmana tässä on, että Posti ei uskalla kokeilla lähtökohtaisesti mitään uutta, vaan aina päädytään samaan vanhaan, eli korottamaan postihintoja tai vähintäänkin tiukentamaan palveluehtoja.

Posti tuntuu sabotoivan postipalvelua tarkoitushakuisesti. Savion Kirjapaino, joka painaa meille näitä Pasilli-lehtiä, on myös hinnankorotuksesta ilmoittanut. että Postin palvelusopimuksen tiimi on ollut Savion Kirjapainoon yhteydessä ilmoittaen Postin 'isoista muutoksista'.

Isoilla muutoksilla Posti tarkoitti tekemisen optimointia. Sen seurauksena Pasilli-lehden postitus menee economy-lehtisopimuksen piiriin, joka käytännössä jäykistää lehden toteutusprosessia ja palveluiden raa- miehdot tiukentuvat. Tämä siis sen seurauksena, jotta Posti voisi kuulemma 'optimoida' omaa tekemistään 'paremmin'. Kuinkahan moni postittava yritys on kokenut saman?

Minusta tällainen lähestymistapa Postilta on aika ylimielistä ja osaamatonta touhua.

Pasilan osaston vuosikokouksen julkilausumassa kyseenalaistettiin oikeutetusti, että ovatko asiakkaat tosiaan Postia varten vai päinvastoin. Sitä samaa myös minä itse henkilökohtaisesti kysyn.

En halua edes kuvitella montako yritysasiakasta Posti tällä 'optimoinnillaan' on karkottanut pois vuosien saatossa. Sopimusehdot eivät vaikuta vain painotalon postitukseen, vaan koko prosessin aikatauluihin koko linjassa. Postilaisena minua jopa hieman hävettää esittää kiitokset Savion Kirjapainolle, että kykenevät sopeutumaan Postin 'optimointivaatimuksien' -ehtoihin ja postittamaan meille jatkossakin Pasilli-lehtiä haasteiden keskellä.

Filip Djordjevic, Puheenjohtaja

POK PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN UUTISET

Kesä ja lomailut edessä...

Sanallinen arkku on jokseenkin tyhjänpuoleinen tällä hetkellä. Viimeisimmät muutokset neuvottelut veivät mehuja alkuvuoden ja kevään osalta. Kuukauden tiivis rupeama jälkipuenteinen.

Kokemus näistä viikoista irtisanomiskeskusteluineen oli ajoittain rankkakin postikeskustelun kokoisessa laitoksessa. Kuoppa tyhjensi siinä määrin ettei ole juuri nyt hirveätä hinkua paasata aiheesta ylenpalttisesti.

79 henkilön irtisanomistarve saatiin hilattua viimeisessä neuvottelussa lopulta 39 henkilöön. Lopulliseksi lukemaksi muotoutui kuitenkin 32. Tähän johti muutama viime hetken Uusi Polku ja Lokeen hyväksytyt 4 hakijaa. Osalle henkilöstöä tapahtui myös vuorojen ja tehtävien muutoksia.

Ihmisten tarinat ja tiet ovat erilaisia ja joillain tunteet ovat enemmän esillä kuin toisilla. Joillekin ottaa koviin, toisille ei niin.

Edunvalvonnassa tasapainottelu ajoittaisessa seka- melskassa vaatii kärsivällisyyttä, näkemystä, ymmärrystä. Virheitäkin tulee ja niitä menee. Tulee myös onnistumisia. Onneksi kaikki ei todellakaan mene päin helvettä. Ei kai sitä muuten kestäisi.

Kirje/printti syöksyy siellä sun täällä, sen tietää miten siinä sitten käy. Digi-aika koittaa. Pitäisi löytää tilalle jotain uutta, mutta löytyykö. Pakettia sentään piisaa. Sieltä löytynee hommia tarjottavaksi. 10 uutta paikkaa oli haussa Lokeen ja lisää pitäisi saada. Maa- ilmassa on toki paljon muutakin kuin Posti.

Nautiskellaan ja rentoudutaan täysin palkein suvilomalla. Tekee ihmiselle nannaa. Itse naatiskelen ja rentoudun 29.6.-2.8.

Varaplm Jari Havunen pääsee irti tuolloin.

Upeita lomahetkiä kaikille!

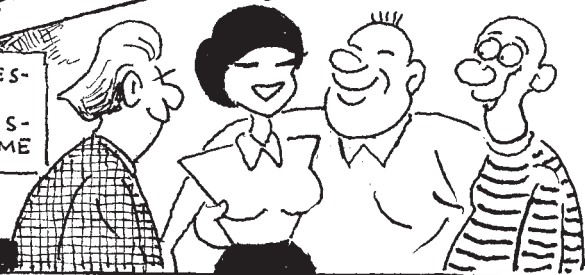
Onnittelut PAU 120 vuotta! Otetaan malja sille!

Jouko Luttinen, Plm Pok

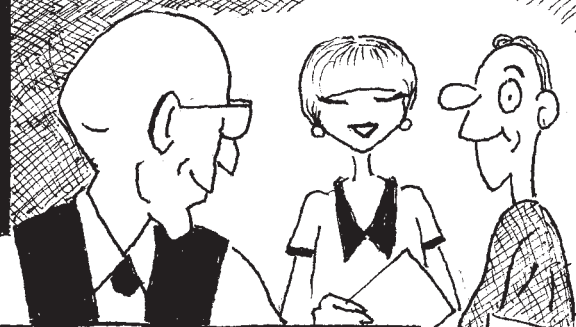
MEIDÄN TYÖNTEKIJÖIDEN HENKISESTÄ HYVINVOINNISTA PUHUTAAN PALJON, MUTTA KUINKA ON ESIMIESTEN LAITA?... SAATAMME USEIN TIETÄMÄTTÄMME AIHEUTTAA HEILLE RAASTAVAA EPÄVARMUUTTA! ~ SEURAAVAT LUPSAKKAAT ESIMERKIT OVAT LUONNOLLISESTI KEKSITYJÄ!... VAI?

KUTEN NAUTTIIKO JOKU DUUNARI TOISTEN SUOSI-OTA, HÄN ON SILLOIN POMON KILPAILIJA JA EPÄILYTTÄVÄ HENKILO!

YHDES-
SÄ-
ONNIS-
TUMME

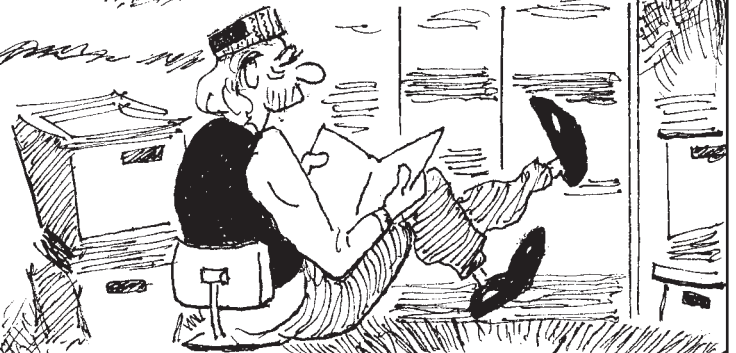
ENTÄ OLISIKO JOKU LAHJAKAS ESIMIEHEKSI? ~ HÄN SAATTA VIELLÄ DUUNARIT PUOLELLEEN! EPÄILYTTÄVÄ!

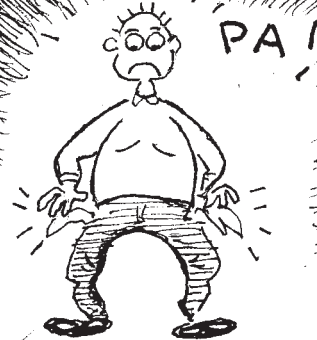
TAI SAAKO JOKU "BONUSIA" AHKERUUDELLAAN FIRMAN KUSTANNUKSEL-
LA?...EPÄILYTTÄVÄ!

Liksa-
ruuhi

TAI VÄLTTELEEKÖ HÄN SEURAA EIKÄ POISTU TYÖPISTEESTÄ! ~ TÄMÄ SYRJÄÄNVETÄYTYMINEN OSOITTA HÄNEN OLEVAN FIRMAN SUHTEEN VÄLINPITÄMÄTÖN EPÄILYTTÄVÄ HENKILO!

JA PIENI PALKKALUO-
KAINEN! ~
EI KUKAAN
OLE ALOITE-
KYKYESEMPI
KUIN KÖYHÄ!
EPÄILYTTÄVÄ!

OVATKO JOTKUT AY-AKTIVISTEJA TAI JOLLAIN TAVOIN KRITISOIVAT SYSTEMIÄ! ~ HE SIISTAHTOIVAT PÄÄS-
TÄ SUUREMPAAN MAINEESEEN KUIN ESIMIEHET! EPÄILYTTÄVIÄ!

SAATANAN
TUNARIT!

ONKO JOKU TYÖTELIÄS? HÄN TAHTOO PILKATA ESIMIESTÄ! EPÄILYTTÄVÄ!

ONKO JOKU DUUNA-
RI FIKSUMPI EHD-
TUKSISSAAN KUIN
POMO? HÄN ON SITÄ-
KIN VAARALLISEMPI!

EPÄILYTTÄVÄ, EPÄILYTTÄVÄ!...
JOTEN YRITTÄKÄÄMME YMMÄRTÄÄ NÄI-
TÄ KONSERNIN TUKIPILAREITA, SILLÄ
HEILLÄKIN ON KORREKTIN ULKOKUO-
RENSA JA KÄYTÖKSENSÄ TAKANA OMAT
NEUROO... ANTEEKSI TUNTEENSA!

Posti ilmoitti maaliskuun lopulla Astra-uudistusohjelmasta

Astra-uudistusohjelman myötä haetaan 40 miljoonan euron parannusta kustannustehokkuudessa vuoden 2029 loppuun mennessä.

Vaikka se ei tarkoitakaan samaa kuin puhtas kulujen karsiminen, kenties ohjelman nimi löysi innoituksensa vanhasta latinankielisestä sanonnasta ad astra per aspera.

Perusteilla on uusi operatiivinen yksikkö, johon yhdistetään PS:n ja eCD:n jakeluverkostot. Siihen tulee osaksi paljon muutakin, ja luvassa lienee poikkeuksellisen suuria muutoksia koko yrityksen tapaan toimia ja liiketoimintojaan johtaa. Tietoa on tällä hetkellä niukasti saatavilla, ja ohjelma on vasta alkumetreillä.

Jotain muutoksia saattaa tulla... jonnekin

Muutosneuvottelukutsuja on kyllä lähtenyt, mutta ei tähän suuntaan. Posti hakee uudistuksella tietysti kilpailuetua tehostamalla ja selkeyttämällä toimintaansa, ja oikein toteutettuna se toivottavasti johtaakin tuloksen parantumisen lisäksi kauttaaltaan parempaan työntekijäkokemukseen, mutta turhan usein näkyvin vaikutus on ollut lähinnä päällekkäisyyksien karsiminen. Ja käytännössä se tarkoittaa jonkun ihmisen työpanosta.

Eli kun lähestyn asiaa puhtaasti postinkäsittelyn näkökulmasta, työn arkeen en tämän takia odota nopeita muutoksia.

Posti Palvelut Oy on muutoinkin rajattu muutosneuvotteluiden ulkopuolelle. Pakettimäärät ovat kasvussa, ja kasvun odotetaan jatkuvan.

Eräs asioista, mitä hankkeella haetaan, on käsittelyn ja jakelun synergian parantaminen. Jo nyt perusjakelussa jaetaan paketteja ympäri Suomen, ja työn

säilyminen tai lisääntyminen PAU:n työehtosopimusten piirissä on tietenkin hyvä asia.

Toki Lokessa, Ulkissa ja koko eCD:ssä tapahtuu jatkuvasti, ja erilaisia projekteja on tulilla.

Loken lajitteluympäristö koneineen kaikkineen kaippaa uudistamista, ja suunnittelu sen osalta on jo alkanut. Kyseessä on vuosien työsarja.

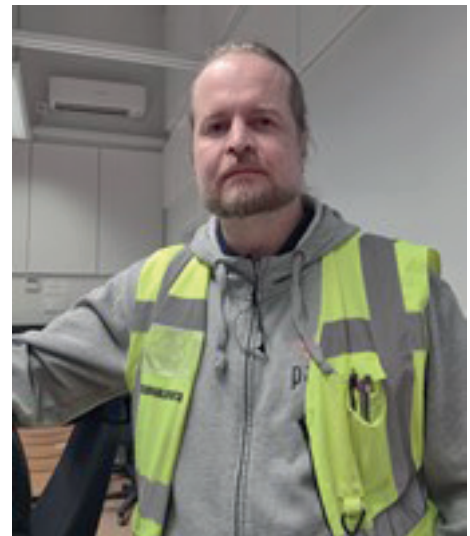
Henkilöstön näkemykset on luvattu ottaa huomioon, ja siitä meidän täytyy pitää huoli, ettei se myöskään unohdu. Ulkissa on TWIX-projekti, jota kai voisi lyhyesti kuvata niin, että sen tarkoituksena on luoda edellytykset vastata kaikkiin viranomaisten kuten tullin vaatimuksiin.

Paineista huolimatta

Postin listauduttua pörssiin, ei paine ole ainakaan laskenut eri liiketoiminnoissa löytää uusia keinoja menestyä. Vauhtia voi olla, mutta suorittavan portaan - työntekijöiden, joiden päivittäinen työpanos takaa onnistumisen, on oltava kehityksen ja henkilöstöpolitiikan keskiössä.

Aleksi Andersson

pääluottamusmies, eCD

Tolkua työsuojeluun

Yhdenvertaisuus koetaan tärkeäksi asiaksi työntekijöiden keskuudessa ja syystäkin. Myös työnantaja korostaa eri tilaisuuksissa yhdenvertaisuuden toteutumisen tärkeyttä - aina linjajohdosta konsernin johtoon saakka. Valitettavasti Lokessa on otettu nyt huomattavaa takapakkia yhdenvertaisuuden kohtelun suhteen, vaikkei se näy peakonin tuloksissa vielä tarpeellisessa määrin. Ei ole tiedossa tarkkaa syytä, miksi Loken yhdenvertaisuuden heikentyminen ei näy yhtä vahvasti peakonin tuloksissa verrattuna suullisten palautteiden määrään laajalta rintamalla.

Yleisesti ottaen työnantaja seuraa peakonin tuloksia tarkasti ja se näkyy tässä yhdenvertaisuushaasteen kysymyksessä nurinkurisesti. Kun edunvalvonnan puolelta tulee nostoja yhdenvertaisuuden epäkohdista, niin työnjohto toisinaan pyrkii viittaamaan peakon-tuloksiin, jossa yhdenvertaisuuden epäsapaino eivät välity yhtä painavasti, vaan työnjohto katsoo olevan pikemminkin kyse 'subjektiivisesta' kokemuksista. Periaatteessa tuon ajattelutavan voisi ymmärtää, mutta kun otetaan huomioon tuotantokentän tosiasiallisen tilanteen, niin pidän tätä yhdenvertaisuuden subjektiivista ajattelutapaa tällä hetkellä älyllisesti epärehellisenä ja epäreiluna henkilöstöä kohtaan. Koska kyse ei ole nyt vain ihmisten omista kokemuksista, vaan ihan yleisestä ilmiöstä.

Jotta yhdenvertaisuus toteutuisi Lokessa edes toivotulla tavalla, niin olisi mielestäni hyvä ymmärtää, ettei ole olemassa mitään lopullista 'maaliviivaa' täydelliselle yhdenvertaisuuskohtelun toteutukselle tästä ikuisuusiin -periaatteella, vaan se vaatii jatkuvaa työtä ja huolehtimista. Jos yhdenvertaisuudesta ei pidetä jatkuvasti huolta, se tulee väistämättä otamaan takapakkia, kuten se on Lokessa näyttänyt tapahtuvan.

Terveisiä Loken työnjohdolle ehkä sanoisin, että kyllä työntekijät ymmärtävät, että mitään täydellistä yhdenvertaiskohtelua tuskin tullaan ikinä saavuttamaan ikiajoiksi, mutta nyt onkin kyse nimenomaisesti sen merkittävästä heikentymisestä,

mikä näkyy erityisemmin työnkierron toteutuksissa, kiitospalkkioiden jaossa sekä henkilökohtaisella tasolla esihenkilön ja työntekijöiden välillä.

Se näkyy myös trukkilupien väliaikaisilla epäamisillä, kun kriteerit eivät ole kaikille selvästikään samat, vaan mennä vähän pärstäkertoimen tai tuotannon tilanteen mukaan. Se näkyy myös joidenkin esihenkilöiden töykeän luontaisena käytöksenä valikoituja työntekijöitä kohtaan, ilman asiallista (työnjohdollista) syytä.

Tasa-arvon puute nakertaa hyvinvointia

Yhdenvertaisuuden heikentyminen ei ainoastaan luo epäoikeudenmukaisuuden tunnetta, vaan se syö huomattavassa määrin myös voimavaroja ja henkistä kuormaa, joka osaltaan vaikuttaa negatiivisesti työilmapiiriin. Negatiivinen ilmapiiri vuorostaan vaikuttaa heikentävästi työssäjaksamiseen ja henkiseen hyvinvointiin. Tässä siis syntyy noidankehä, josta on pyrittävä irti.

Lokessa suurin osa palautteista koskien yhdenvertaisuuden epäkohtiin liittyy kuitenkin työnkierron toteutukseen.

Työnjohto on joskus perustellut tasapuolisen työnkierron haasteen toteutumista mm. kevennysläisten suurella määrällä. Pidän tätä perustelua suoraan sanottuna aika laiskana argumenttina. Argumentti on mielestäni pätemätön siltäkin kannalta, että kevennysläisten määrä on itseasiassa vähentynyt aiemmasta.

Yhdenvertaisuus ei myöskään tarkoita tasapäästämistä niin, että kaikkien iästä tai työkyvystä riippumatta voisivat tehdä syöttöä ja luisua. Jompaankumpaan moni kevennysläinen pystyy kuitenkin tekemään, eikä se vaaranna yleistä työnkiertoa.

Itseasiassa meillä on ollut aiemmin enemmän ja pysyviä kevennysläisiä, eikä yhdenvertaisuus työnkierron muodossa ole koettu yhtä huonoksi verrattuna nykyhetkeen. Se on toiminut paremmin myös aikana, kun VDL:n toiminnot olivat vielä postilaisten tehtävissä.

Kysymys kuuluukin, miksi tänä päivänä voidaan havaita yhdenvertaisuuden heikentymistä Lokessa?

Voisiko sen juurisyys löytyä paljon syvemältä, kuin mitä työnjohto olisi kenties valmis itselleen myöntämään?

Työnkierroksen listantekijät ovat saaneet kasvavissa määrin (kärkeviäkin) palautteita työntekijöiltä liittyen

työnkierroksien epätasapainoisuuteen. Ratkaisuksi tähän on työnantaja päättänyt salata listantekijät henkilöstöltä ja jopa työsuojeluvaltuutetulta.

Mitään laillista estettä ei tälle listantekijöiden salaamiselle ole, mutta eihän tämä ole tervettä hommaa laisinkaan, vaan pikemminkin alleviivaa tilanteen ongelmallisuutta.

Ratkaisu löytyy taktiikkaa vaihtamalla?

Hämmästyttävää on silti huomata, työntekijät ovat edelleen hyvinkin perillä, ketkä ovat listantekijöinä, siis työnjohdon salailusta huolimatta. Yhdenvertaisuuskohtelun heikentyminen on Lokessa saanut jo sellaiset mittasuhteet, että minun on siitä avoimesti nostettava tänne Pasilliin.

Niin kauan, kun työnantaja ei suostu tunnustamaan yhdenvertaisuuden kohtelun heikentymistä Lokessa, on minun vaikea nähdä tässä parannusta lähiaikoina. Työnantajalla on velvollisuus puuttua epäkohtiin, mutta se ei tule onnistumaan, jos asian ongelmallisuutta ei suostuta edes myöntämään. Eli myös ongelmien tunnustaminen Tarvitaan aidosti

on osa työnantajan velvollisuutta, koska ongelmien olemassaolon kieltäminen ei poista itse ongelmaa. Tarvitaan aidosti korjausliikkeitä aidosti.

En suosittelen, että edunvalvontaa työnnettäisi nurkkaan tämän haasteen edessä. Olemme milloin tahansa myös valmiita yhteistyöhön ja meiltä oikeastaan löytyisi ratkaisujakin tähän ongelmaan.

Pieni nöyryys ongelman tunnustamiseksi ei vahingoita ketään, taikka vähennä työnjohdon auktoriteettia tippaakaan.

Filip Djordjevic
Työsuojeluvaltuutettu, eCD

PKS-TERMINAALI

Rahtiterminaalissa työskentely ei välttämättä ole sitä, mistä pikkupoikana haaveilin, mutta en koe tuon takia elämäni kovin pahasti epäonnistuneenkaan.

Työ terminaalissa on oikeastaan melko "tavallista" työtä, itse en ainakaan suhtaudu siihen intohimolla, mutta arvostan sitä ja työmme merkitystä.

Työn, noin yleensä, pitää olla mielekästä, jotta sitä jaksaa tehdä, mutta vielä suurempi merkitys on työkavereilla ja esihenkilöillä, he tekevät työpaikasta paikan, johon on helppo ja mukava mennä.

PKS-terminaali 1 sijaitsee Suokalliontie 2:ssa Vantaalla. Tavarankuljetus terminaalissa tehdään pääosin vastapainotrukeilla ja muutaman lavankuljetusvaunun avustuksella. Ensimmäisen kerran nähtynä, iltavuoron hektisimpään aikaan, työntouhu saattaa näyttää melkoiselta kaaokselta, mutta melko nopeasti silmä tottuu ja siitä alkaa hahmottaa säännönmukaistakin toimintaa.

Trukkityöskentelyssä kolme "päävaihetta" ovat: kuormatilojen purku, siirrot ja lastaus. Terminaali on jaettu viiteen lohkoon A-D hallit ja kuormaus-halli, jossa voidaan purkaa ja kuormata isot, painavat, tai muuten hankalat lähetykset.

Pääsääntöisesti kuormatilat, kontit ja kärryt puretaan B-hallissa, jossa myös hinnoittelu tapahtuu. Iltavuorossa klo 14–22 tapahtuu suurin osa vuorokauden toiminnasta ja silloin käsitellään runkolinjoilla maakuntiin meneviä lähetyksiä.

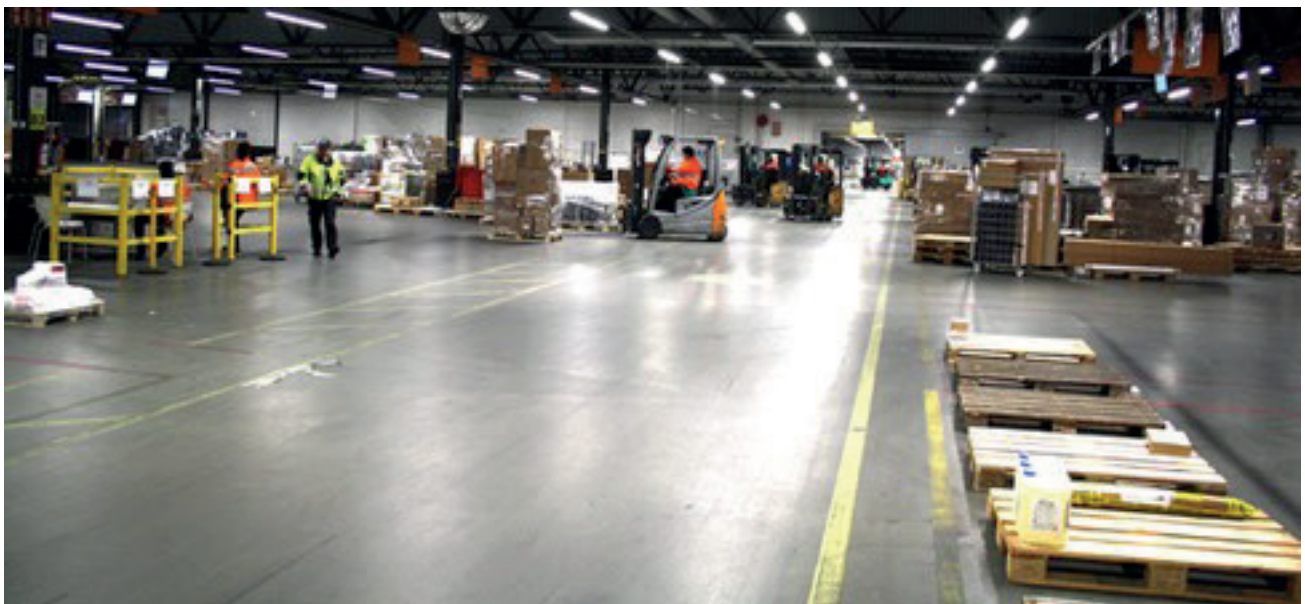

Lastaaja työssään.

Hinnoittelun osalta työ tehdään jalkaisin lavojen ja rullakoiden seassa kulkien. Esihenkilöillä on keltaiset takit.

Kun trukkien työskentelyalueella on myös jalankulkijoita, pitää työturvallisuuteen kiinnittää erityishuomiota ja mielestäni meillä on onnistuttu siinä hyvin, mitään vakavampaa ei ole sattunut. Hinnoittelijat käyvät läpi kaikki KYK-lähetykset, eli kuljetusyksikkölähetykset, jotta tieto niistä menee laskutukseen ja myös asiakkaalle lähtee viestiä lähetyksen tilanteesta. Rahtilähetykset

tarkistetaan ja rahdituspaino muutetaan, jos tarvetta on.

Yövuoron tehtävä on järjestellä oman alueen, siis lähinnä Uudenmaan alueiden, lähetykset ruutuihin, kun viimeiset runkolinjat, illan ja alkuyön aikana, ovat lähteneet. Aamuvuoro jatkaa oman alueen lähetysten paikoittamista oville, josta jakoautot ne noutavat. Työtehtävät terminaalisissa eivät vaadi kovinkaan kummoista koulutusta, mutta se ei tarkoita sitä, että työskentely terminaalisissa olisi tylsää, tai tarkoituksetonta - Itse olen hakenut sisältöä työhöni, opettelemalla useampia tehtäviä ja sen lisäksi sitoutunut edunvalvonnan tehtäviin.

Alun perin, kun menin hallin puolelle, tein vain hinnoittelua. Huomasin yhden tehtävän muodostuvan liian yksitoikkoiseksi ja hiljaisempina aikoina todella tylsäksi, niinpä aloin tehdä myös kuormatilojen purkua ja lähetysten siirtoja lastausalueelle. Myöhemmin hakeuduin työnopastajaksi, vastaten lähinnä hinnoittelijoiden opastuksesta, mutta olen myös hoitanut pääsääntöisesti uusien esim. Työtehoseuran opiskelijoiden perehdyttämisen, trukkikoulutusta lukuun ottamatta.

Kesätyöntekijät perehdytyksessä.

Uusille tulokkaille annetaan aina kattava perehdytys, jossa painotetaan erityisesti työturvallisuutta - Itse painotan aina sitä, että mihinkään ei ole kiire ja työ pitää tehdä itselleen tyypillisellä joutuisuudella, jotta järki on mukana tekemisessä ja vältetään hohumisesta aiheutuvat vaaratilanteet.

Hyvä työntekijä ei välttämättä ole se nopein, vaan täsmällinen ja tasaiseen suoritukseen kykenevä; saapuu paikalle aina ajoissa, tekee työnsä kohtuudella ja pystyy toistamaan suorituksensa päivittäin. Toki poissaoloja tulee sairauden, tai muun hyväksyttävän syyn takia ja tällöin hyvä työntekijä osaa toimia siinäkin ohjeistuksen mukaan.

Kesätyöntekijät trukkikoulutuksessa.

Vaikka se työ itsessään ei poikkeakaan "tavallisesta" työstä, niin työkaverit ja miksei työnjohto ja esimiehetkin, omalta osaltaan tuovat töihin menoon mielekkyyttä. itse olen aloittanut työurani jo 44 vuotta sitten, jolloin oikeastaan kaikki työkaverit olivat kantasuomalaisia. Ajat muuttuvat ja työkaverit siinä sivussa - PKS-terminaalissa on tällä hetkellä hieman alle kahtakymmentä eri kansallisuutta mm. Kosovosta, Somaliasta, Bosnia Hertsegovinasta, Kroatista ja tosiaan monesta muusta maasta.

Voisi kuvitella, että kulttuurierot toisivat hankausta ihmisten kesken, mutta ihmisten taustojen erilaisuus ei omien havaintojeni mukaan tuo mitään negatiivista työskentelyyn, tai työssä viihtyvyyteen. Ihmisiä ohjaa kuitenkin lopulta samat vaistot ja tavoitteet; halua selviytyä ja mennä elämässä eteenpäin, antaa jälkeläisilleen mahdollisuuden hyvään elämään.

Työkavereistani olen huomannut, vaikka heillä on täysin erilainen tausta, kuin minulla, on heidän kanssaan helppo jopa ystävystyä, tai ehkä juuri tietyn erilaisuuden ansiosta ystävystyminen tulee helpommaksi.

Kun vuorokauden aikana samassa tilassa työskentelee jopa 150 ihmistä, niin kahnauksiakin tulee, nekin kuuluvat elämään ja pääsääntöisesti kaikki pystytään selvittämään. Nuo yhteentörmäykset ovat kaikki yksilötasolta lähteviä, eivätkä leimaa mitään tiettyä ryhmää.

Työnjohdossa on myös eri kansallisuksia hyvin edustettuina, joten "demokratia" toteutuu siinäkin. Toki uskon, tai ainakin toivon, että työnjohdosta valikoituu henkilöt osaamisensa, eikä minikään epäolennaisen ominaisuuden perusteella. Työnjohto, ihmiset, joidenka kanssa itse asioin, on varmasti asiansa osaavaa ja heidän kanssaan on helppo työskennellä.

Huumoria heitetään, puolin ja toisin.

Joskus kuulen arvostelua työnjohdon tekemisistä, tosin harvoin, mutta kuitenkin - Olen arvostelijoille sanonut, että itse ainakaan en pysty kovinkaan tarkasti arvioimaan sellaisen ryhmän tekemisiä, joiden työnsisältöä en tunne kokonaisuudessaan ja joka tapauksessa heillä on esimiehet, joille se heidän työsuorituksensa arviointi kuuluu. Viime vuosina on tapahtunut paljon positiivistakin kehitystä, esimiehet ovat käyneet koulutuksissa ja se varmasti vie asioita eteenpäin.

Yhdenvertaisuus ja tasa-arvo ovat asioita, joihin itse tulen jatkossa kiinnittämään huomiota, jotta saamme työpaikastamme vielä miellyttävämmän paikan työskennellä. Tähän asiaan toivoin esimiesten ja työnjohdon myös sitoutuvan.

Ihminen pystyy itse vaikuttamaan työpaikalla omaan ja muidenkin viihtyvyyteen, omalla asenteellaan. Kun pyrit ajattelemaan positiivisesti, niin asiat näyttävät paljon valoisemmilta. On tietysti päiviä, jolloin positiivisuutta voi olla vaikea tavoittaa. Jos omassa yksityiselämässä on tapahtunut jotain, joka vetää mielen matalaksi, on hyvä muistaa, että ne työkaverit eivät siihen ole syyllisiä.

Ihanne olisi, että pystyisi laittamaan syrjään "siivilielämän" ongelmat työpäivän ajaksi, jo sen takia, että niille ei välttämättä voi työaikana tehdä mitään. Ja mitä kaikkea ikävää työpäivän aikana sattuu, niin jättää sen sinne työpaikalle, perhettä ja kavereita tuskin kiinnostaa ikävät sattumukset työpaikalla.

Jos ongelmia työpaikalla on, niin edunvalvonta on niiden ratkaisemista varten. Tietysti päivittäiseen tekemiseen liittyvät asiat on hyvä hoitaa ryhmävastaavien ja työnjohdon kanssa. Toivon, että ihmiset tulevat juttelemaan minulle asioista, matalalla kynnyksellä, oli sitten kyse ongelmasta, tai jostain, jonka avulla asiat voisi tehdä fiksummin.

Kuvat ja teksti, Jyrki Loukainen, Pääluottamusmies /PKS-terminaali
Viimeinen kuva: Ukshin "Edi" Muzhaku

Palautuminen ei ole vain lomaa varten

Väsymys ei katoa lomalla, jos arki ei tue palautumista
Palautuminen ei ole vain lomaa varten.
Se on taito, jota tarvitaan joka päivä.

Kiireinen arki kuormittaa kehoa ja mieltä usein huomaamatta.
Siksi palautuminen ei tapahdu itsestään – siihen on pysähdyttävä tietoisesti.
Kun opimme palautumaan arjessa, osaamme levätä myös lomalla –
ja palata työhön vahvempina, emme väsyneempi.

Palautuminen ei tapahdu vahingossa – se rakennetaan

Me elämme ajassa, jossa tekeminen on arvostettua.

Arki täyttyy työllä, läheiset tarvitsevat tukea, myös työpäivän aikana, puhelimeen tulee viestejä ja ilmoituksia jatkuvalla syötöllä. Päivät rakentuvat usein muiden tarpeiden ympärille.

Mutta keho ei toimi loputtomasti suorittamalla. Mieli ei palaudu pelkällä viikonlopulla.

Palautuminen ei ole jotain, mikä ”tapahtuu sitten kun on aikaa”.
Se on taito – ja ennen kaikkea valinta.

Arjen palautuminen – pienet hetket, suuri vaikutus

Moni ajattelee, että palautuminen tapahtuu pelkästään lomalla.

Todellisuudessa se tapahtuu arjen keskellä.

Palautuminen ei vaadi suuria muutoksia. Se alkaa siitä, että pysähdyt hetkeksi.

Se voi olla:

- muutama syvä hengitys ennen seuraavaa tehtävää
- lyhyt kävely ulkona työpäivän aikana
- hetki ilman puhelinta tai ärsykyitä
- rauhallinen kahvihetki ilman kiirettä

Nämä hetket näyttävät pieniltä, mutta keholle ne ovat viesti: **nyt on lupa rauhoittua.**

Keho tietää ennen kuin mieli huomaa

Usein ensimmäiset merkit kuormituksesta eivät ole ajatuksia, vaan tuntemuksia:

- levottomuus
- väsymys, joka ei mene ohi levolla
- ärtyneisyys
- keskittymisen vaikeus

Näissä hetkissä keho ei pyydä lisää tehokkuutta.

Se pyytää pysähtymistä.

Palautuminen alkaa siitä, että kuuntelemme mitä keho tarvitsee. Riittävä uni, palauttava liikunta ja ravinto, joka tukee palautumista.

Kesäloma – mahdollisuus syvempään palautumiseen

Loma antaa meille jotain, mitä arjessa on vähemmän: aikaa ja tilaa.

Mutta väsynyt keho ja yllirasittunut hermosto ei palaudu hetkessä, se ei palaudu sillä hetkellä, kun lähdet lomalle.

Hyvä loma ei ole täynnä suunnitelmia eikä aikatauluja.

Se on riittävän väljä.

Se sisältää:

- hitaita aamuja
- tekemättömyyttä ilman syyllisyyttä
- asioita, jotka tuottavat iloa ilman tavoitetta

Mutta tärkeintä ei ole paikka, vaan tunne:

- saan olla rauhassa.

Irti päästäminen on palautumisen ydin

Yksi tärkeimmistä palautumisen taidoista on irti päästäminen.

Se tarkoittaa:

- ettei kaikkea tarvitse kontrolloida
- ettei kaikkea tarvitse tehdä
- eikä kaikkea tarvitse ratkaista heti

Kun keho saa levätä, mieli seuraa perässä.

Palautuminen ei ole passiivisuutta.

Se on tietoinen päätös olla tekemättä liikaa.

Työhön paluu – ei hyppy, vaan siirtymä

Loman jälkeen arki palaa nopeasti. Moni yrittää hypätä suoraan samaan tahtiin kuin ennen lomaa.

Silloin tapahtuu usein yksi asia: kuormitus palaa heti takaisin.

Siksi työhön paluu kannattaa nähdä siirtymänä, ei suorituksena.

Hyvä paluu sisältää:

- rytmin palauttamisen jo ennen töiden alkua
- riittävän levon viimeisinä lomapäivinä
- armollisuus itselle ensimmäisenä työpäivänä

Älä tartu heti kiireen tuntuun, muista se on tunne, ei oikea kiire.

Lempeys on tehokkuutta

Moni ajattelee, että tehokkuus syntyy kiristämällä tahtia.

Todellisuudessa se syntyy palautumisesta. Kun ihminen on palautunut:

- keskittyminen paranee
- virheet vähenevät
- vuorovaikutus helpottuu
- työ tuntuu kevyemmältä

Lempeys itseä kohtaan ei ole heikkoutta.
Se on kestävä jaksamisen perusta.

Monikulttuurinen työympäristö – erilaiset tavat palautua

Työyhteisöissä on erilaisia ihmisiä ja erilaisia tapoja palautua.

Toiselle tärkeää on hiljaisuus.
Toiselle liike ja tekeminen.

Kolmannelle sosiaaliset kohtaamiset.

Yhteistä on kuitenkin yksi asia:
kaikki tarvitsevat palautumista.

Siksi työpaikalla on tärkeää:

- kunnioittaa toisten tapoja palautua
- mahdollistaa tauot
- luoda ilmapiiri, jossa palautuminen on sallittua

Palautuminen on yhteinen asia.

Lopuksi

Palautuminen ei ole palkinto tehdystä työstä.
Se on edellytys sille, että jaksamme tehdä työmme hyvin.

Arjessa se on pieniä pysähdyksiä.
Lomalla se on irti päästämistä.

Työhön palatessa se on lempeä aloitus
– armollisuus itseä kohtaan.

Kun opimme palautumaan, emme ainoastaan
jaksaa paremmin – me myös voimme paremmin.

”Palautuminen ei ole hetki kalenterissa.
Se on tapa kohdella itseäsi.

Kun annat itsellesi luvan hengittää, pysähtyä ja
olla riittävä, jaksat kantaa myös arjen – ilman
että se kuluttaa sinut loppuun.”

- Nina-Hannele Ruth, Loke

Kesäloma
Vapaus
Aurinko
Matkailua
Uusia maisemia
Lepoa
Uimista
Rentoutumista
Irtiottoja
Hyvää tuulta
Kesäsade
Mansikat
★ Niistä voi tulla
tänä kesänä totta

POSTUUMAILUJA

LOKESTA RAHTITIELLE

Lehden ilmestyessä olemme 'viettäneet' rahtitellä vähän yli vuoden. Yritän kertoa jotain kuluneesta vuodesta, johon on mahtunut kaikenlaista toimintaa.

Viime vuoden maaliskuun lopussa olivat rahtitien avajaiset, siinä leikattiin nauhaa poikki, oli ilmapalloja (oransseja), kakkua, kahvia ja odotukset olivat tapissa. Osa lokesta tulleesta väestä oli jo muuttanut muutamassa erässä valmistautumaan tulevaan.

Loken D-hallissa oli jo laitettu kamoja kuntoon siirtoa varten. Kiire kuitenkin tuli, kun viikonlopun aikana lauantaina laitettiin loput kamat siirtovalmiiksi ja pakattiin niitä autoihin. Päivä meni muuttohommissa ja kamat saatiin rahtitielle lauantain aikana.

Sunnuntaina jatkettiin tavaroiden siirtämistä paikoilleen alkavaa viikkoa varten. Tässä vaiheessa vielä ajateltiin, että tuotanto lähtisi maanantaina käyntiin ehkä hieman takellessa.

Ensimmäinen maanantai tuotannossa paljasti tilanteen. Lähetykset saatiin lentokentältä taloon sisään, mutta siihenpä tuo pitkälti jäi. Varastoautomaatti ei ollut vielä toiminnassa, tosin hienon näköisenä se hallissa seiso. Alvari toimi jotenkin, mutta lajitteli lähetykset miten sattui. Tavaraa alkoi kertyä lehtihäkkeihin ja ihmeteltiin, miten näistä saadaan jotain tolkkua?

Itmatt-kirjaus sentään toimi vanhaan malliin, mutta henkilöitä tekemään työtä oli aivan liian vähän ja kirjattavia/ korjattavia lähetyksiä alkoi kertyä koko ajan enemmän. Esihenkilöt yrittivät yhdessä työntekijöiden kanssa selviytyä tilanteesta jollakin tavalla. Tässä vaiheessa varmaan jokaiselle selvisi, että kaikki ei sujunut kuten oli paperilla suunniteltu, testaushan oli aivan onnetonta. Kameratunnelia ja Alvarin kameraa oli testattu lähetyksillä, joiden tekstit olivat moitteettomassa kunnossa, totuushan oli toisenlainen.

Osa lähetyksistä jäi vielä lokeen, koska tullin vaatimuksesta niitä ei saanut siirtää rahtitielle. Kesällä tehtiin työtä kahdessa paikassa selvitellessä EU:n ulkopuolelta tulleita lähetyksiä. Myös lokessa. Lopulta saimme apua lokesta ja tästä oli suuri apu sotkujen selvittelyssä.

Varastoautomaatti alkoi vähitellen ottaa sisäänsä lähetyksiä, mutta sepä ei halunnutkaan luopua niistä, vaikka lähetykset olivat tullattuja ja käsittelymaksukin suoritettu. Ongelmia oli Petsin (träkkerin) ja koneen välisessä sanomaliikenteessä, kun toinen 'puhui' Islantia ja toinen urdua, ei koneesta paljoa keräilyssä ulos lähtenyt.

Hieman säällitti asiakaspalvelun työntekijät, kun vastailivat asiakkaille 10 päivää sitten tullatuista lähetyksistä, jotka eivät olleet vielä lähteneet eteenpäin. Viestejä tuli todella paljon aspasta sähköpostitse ja puhelimella Postin hallussa olevista lähetyksistä, joiden olisi pitänyt olla jo vastaanottajilla. Oranssiin henkeen näitä sitten käytiin etsimässä lehtihäkeistä ja rullakoista. Kaaosta riitti, mutta Posti välitti.

Lehtihäkkeitä ja rullakoita käytiin manuaalisesti läpi puho-laitteella lähetys lähetykseltä, että saataisiin jokin järjestys taloon. Pientä kehitystä kuitenkin tapahtui, mutta lähetykset eivät vähentyneet, pikemmin kaman määrä kasvoi hallissa.

Talon ulkopuolelta oli palkattu konsulentti.. eikun konsultteja korjaamaan tilannetta. Olisi ehkä kannattanut ottaa ko. henkilöt töihin aikaisemmin, mutta ei. Ukot kiertelivät ja kyselivät kaikilta kaikenlaista tuotannosta, ilmeisesti tekivät raportin tuotannon epäkohdista, niistä kun ei pulaa ollut. Ulkin ulkopuolista apua myös muualta Postista tuli ja ilman näitä henkilöitä olisimme olleet kaulaamme myöten suossa.

Kesälomien ollessa ohi joskus elokuun puolen välin tienoissa, alkoi homma olla jotenkin vaappuvilla raiteilla. Kehitystä tuli, kuten myös takapakkia. Näihin aikoihin paljastui, että 'tullikarkureita' on paljon ja niistä joudutaan maksamaan tullille suuria summia. Talon päällikkökin vaihtui ja edellinen siirtyi kehittämään toimintaa. Suunnitteluvaiheessa kun oli jäänyt tai jätetty ilman huomiota asia, ettei ollut suunnittelijaa, joka olisi vastannut talon sisäisiä prosesseista. Muutenkaan talossa ei ollut oikein selvää tuotantosuunnitelmaa, raameja sille, mikä missäkin vuorossa on ensisijainen työ. Säntäiltiin sinne tänne tekemään sitä, minkä kukin esihenkilö katsoi akuuteimmaksi työksi. Hyvin esihenkilöt pärjäsivät työssään, olihan heille jätetty ns. paskanakki.

Uuden päällikön myötä alkoivat asiat oijeta hiljalleen. Uudenlaisia tehtäviä ja tapoja alettiin tuoda käytäntöön, jotta saataisiin tullikarkurit kuriin. Lisäksi taloon tuli uusi tehtävä, prosessipäällikkö. Kesällä vuokratyövoimaa oli käytössä ns. vakinaiseen väkeen suhteutettuna aika paljon, joskus varmaankin puolet työvoiman kokonaismäärästä.

It-puoli teki koko ajan taustalla töitä saadakseen järjestelmiä paremmin toimimaan, edelleen oli ongelmia varastoautomaatin kanssa. Joulua kaikki odottivat epäilevin ajatuksin, mutta loppujen lopuksi jouluruuhka selvitettiin kohtuullisesti. Aina kun johonkin vaiheeseen saatiin jotain järjestystä, huomattiin ongelmia toisaalla.

Työohjeita muutettiin viikoittain jossain päin taloa, eivätkä ohjeet aina saavuttaneet kaikkia työntekijöitä ajoissa, tämä aiheutti sekaannusta työpisteillä, koska kahdella tekijällä saattoi olla erilainen käsitys, kuinka pisteellä työtä tehdään. Tämä liittyi ja liittyy vielä vuodenkin jälkeen tiedon kulkuun talon sisällä. Luulisi näin pienessä yksikössä asian olevan kohtuu helposti korjattavissa, mutta jokin tässä mättää edelleen.

Tämä oli toinen ulkin muutto, jossa olen ollut mukana, eikä kovin hyvää arvosanaa voi toiminnasta antaa. Sellainen DIY (tee se itse) -henki elää vähän liian voimakkaasti yhtiön toimipisteissä. Olisi varmaankin helpompaa ottaa heti alussa myös ulkopuolinen mukaan suunnitteluun, ettei tarvitsisi jälkikäteen pyytää ulkopuolisia ottaa mukaan, korjaamaan virheitämme. Vielä kun lisätään ennen muuttoa esittämämme kysymys koulutuksista ja saamamme vastaus, että suunniteltu on. No ei ollut suunniteltu tai ainakin toteutus oli heikko.

Kokonaisuudessa aikaa kyllä muuttoon oli varmaankin melkein vuosi, mutta syystä tai toisesta päätökset ja toimitukset venyivät liian pitkään. Kun tuotanto aloitettiin, esimerkiksi varastoautomaatti ei ollut vielä toiminnassa. Mitään kunnan testausta ei ollut muidenkaan laitteiden osalta tehty riittävästi. Mieleen tuli, etten haluaisi olla laivassa, joka on suunniteltu ja rakennettu samalla periaatteella. Samat virheet toistuivat, kun siipparilta lokeen muutettiin.

Tällä hetkellä tuotanto pyörii tyydyttävästi. Tosin työvoiman määrä on usein melko pieni, useina päivinä viikossa jossain on puutetta tekijöistä/tekijästä. Viikonloppuisin työtä tehdään yhdessä vuorossa ja varsinkin pyhäpäivinä on ollut työvoimaa melko niukasti.

Sitä ihmettelen, että Posti neuvoo puutteellisesti ja väärin sivuillaan ulkomaille lähetettävien lähetyksien osalta. Useampia henkilöitä on lähetetty eri tahoille, mutta ilmeisesti välittäminen ei ole kuulunut näille tahoille. Turhia työtä ja kustannuksia aiheutettu tulee tämän takia. Ikävintä tämä on kuitenkin asiakkaitamme kohtaan, heitä joiden rahoilla mekin leipämme ostamme.

Että semmottii ny - Takataan Moos

Juha Jaatinen

1) Hei, kuka olet?

- Juha Jaatinen, PAUn koulutus- ja järjestötoimitsija

2) Missä sinä työskentelet?

- Posti- ja Logistiikka-alan Unionin, PAU:n toimistossa

3) Kerro vähän työstäsi ja työhistoriastasi?

- Työhöni kuuluu liiton koulutuksen suunnittelu ja markkinointi. Jonkun verran koulutan. Ammattiosastoja tuetaan yhdessä ”järjestöosaston” toisen puolikkaan Jarmo Tuomisen kanssa. Lisäksi tehtäviin kuuluu, pomon, Heidn, muut määräämät tehtävät. Tässä hommassa olen ollut elokuusta 2016 asti. Postinjakajatausta.

4) Mikä on odottamattomin asia, joka on työsi tapahtunut?

- Positiivisessa mielessä odottamattomin oli se, voitimme 2019 lakkotaistelun, siinä oli koko henkilöstön tulevaisuus vaakalaudalla. Se osoitti, kun pysymme yhtenäisinä ja solidaarisina, niin pärjäämme.

5) Missä näet itsesi viiden vuoden päästä?

- Olen jalkapallon katsomovalmentajana päätoimisesti vuonna 2031.

6) Olit mukana XXVI liittokokouksessa. Monesko kerta oli nyt ja mitä jäi mieleen liittokokouksesta?

- Taisi olla seitsemäs liittokokous minulle.

Negatiivista?

- Kokousväen kokoustekniikassa on hiomista

Positiivista?

- Hyvä yhteishenki

7) Mitä työpöydältäsi löytyy aina?

- Hiiri

8) Mistä arkirutiinista et luopuisi?

- Varmaan se on aamukahvi.

9) Mikä saa sinut vihaiseksi?

- Epäoikeudenmukaisuus.

Erityisesti heikommassa asemassa olevien lyöminen.

10) Entä milloin olet onnellisimmillasi?

- Ihan tavallisten arki- ja vapaa-ajan asioiden parissa

11) Miten rentoudut?

Lukemalla, musiikkia kuuntelemalla, elokuvissa, lenkillä ja katsomovalmentajana urheilukatsomossa

12) Oletko musiikin ystävä? Millainen musiikki vaikuttaa sinuun todella paljon?

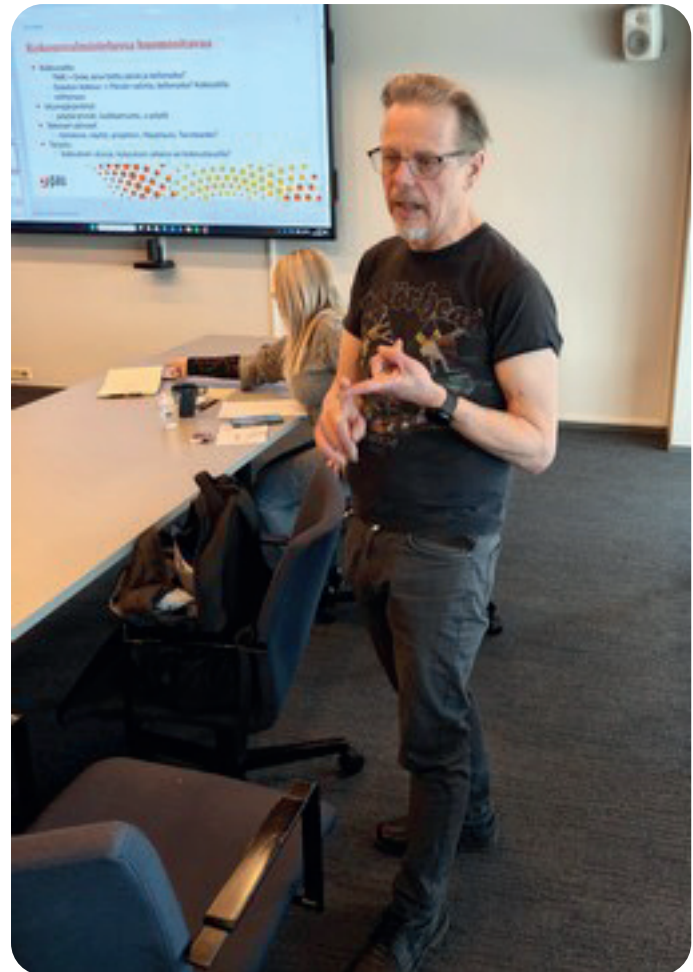
- Kyllä, minulla on laaja äänilevykokoelma. Kun ei nyt tehdä todella pitkää listaa, niin sanotaan, että riippuu mielialasta. Suora rokotus saa veren kiertämään, rauhallisempi laskee sykettä.

13) Oletko myös urheilumiehiä vai vaan penkkiurheilija?

- Nuorempana palloilin, mutta nyttemmin käyn hölköttelemissä maratoneja niin pitkään kuin paikat kestävät. Olen intohimoinen penkkiurheilija: toimin katsomovalmentajana jalkapallossa television välityksellä ja paikan päällä IF Gnistanin peleissä.

14) Kun kukaan ei näe?

- Riisun paidan pois.

15) Millaisia terveisiä haluat laittaa meille postilaisille?

- "If the kids are united we will never be divided."

Haastattelijana J.Havunen

Katoavaa kansanperinnettä?

Ei...Kadonnut jo.

Milloin muka sait kirjeitä? Monta kerralla?

Onko tulevaisuudessa enää edes postiluukuja?

Sir Havu tutkii

Pasilan osaston vuosikokouksen käytäntöä

Taas joutui aika armas ja niin edelleen. Meillä alkoi keskitalvella valmistelu vuosikokoukseen, joka pidettäisiin Hotelli Arthurissa lauantaina 28.2.2026 kello 12.00. Valmisteluihin kuului paikanvaraus, tiedotteet ilmoitustauluille ja tiedotteet eläkeläisille. Piti valita kokousvirkillijat ja ääntenlaskijat, tehdä kokousmateriaali ym.

No kokouspäivä sitten saapui ja päivä alkoi eläkeläisten tilaisuudella kello 11.00. Filip Djordjevic kävi pitämässä eläkeläisille puheen ja varsinaisten jäsenien sisääntulo alkoi kello 12.00.

Olin itse Aleksin kanssa ottamassa jäseniä vastaan. Jäseniä ilmoittautui paikalle 61 henkeä ja eläkeläisiä oli eläkeläisjaoksen vetäjälle ennakkoon ilmoittautunut 46 henkilöä.

Kokous alkoi normaaliin tapaan: avattiin kokous,

todettiin kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus valittiin puheenjohtaja, sihteeri pöytäkirjantarkastajat ja ääntenlaskijat. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Filip Djordjevic ja sihteeriksi Memmu Rauhavuori sekä pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Sari Pääkkönen ja Isto Kuusisto.

Ääntenlaskijoiksi valittiin 1+3 henkilöä eli puheenjohtajaksi Ilkka Silo ja ääntenlaskijoiksi Elias Eronen Jari Korhonen ja Heli Rantanen. Sitten ehdotettiin tulevalle kaudelle 2026 puheenjohtajaa, joita oli kaksi ehdokasta. Paikalla olevat jäsenet saivat valita toimikunnan vuodelle 2026 johon ehdokkaita oli 14 henkilöä. Tämä vaali suoritettiin käyttämällä jäsenille ilmoittautumisen yhteydessä annettuja äänestyslappuja. Sisään tullessaan kokoukseen osallistujat saivat myös arpalapun kokouksen viimeiseen osioon eli lahjakorttien arvontaan.

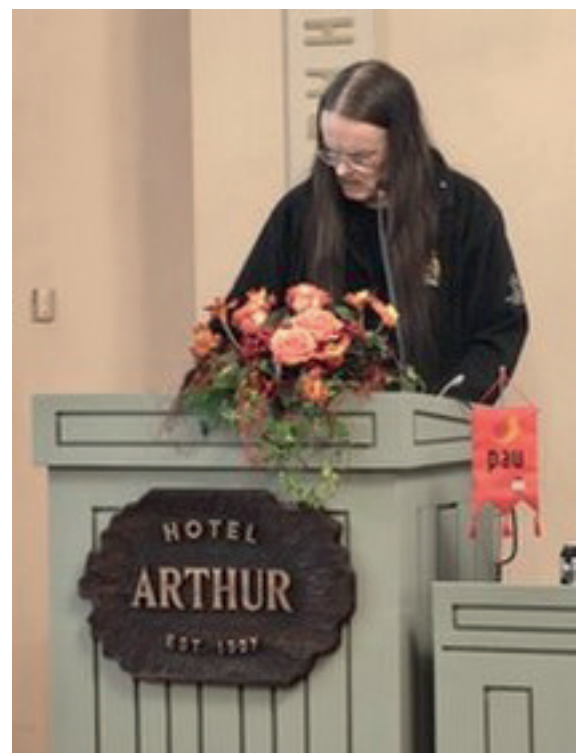
Kokoukseen puhujaksi oli kutsuttu PAU:n puheenjohtaja Heidi Nieminen, joka kertoi meille ajankohtaisia asioita, kuten uudesta tes:stä, hallituksen heikennyksistä ja digitalisaation etenemisestä.

Puheensa pidettyä hän kysyi, onko jollain jotain kysyttävää. Jolloin yleisöstä nousi eräs henkilö, joka alkoi puhumaan vuoden 95 Lipposen hallituksen toimista. Heidi keskeytti kyselyn sanomalla, että nyt on vuosi 2026 ja tuo ei kuulu tähän tilaisuuteen. Ko. tilanne yllä olevassa kuvassa.

Palkittiin ansioitunut jäsen, joka oli Samuli Jääskö, ahkeran jäsenhankinnan johdosta.

Suoritettiin vaali pudottamalla äänestyslappuset vaaliurnaun, jota hoiti Ilkka Silo ja Jari Korhonen. Kokous jatkui osaston kertomuksella, tilikertomuksella ja toiminnantarkastajan lausunnolla, osaston tilinpäätöksen vahvistamisella

ja vastuuvapauden myöntämisellä edelliselle toimikunnalle.

Saatiin vaalitulokset ja puheenjohtajaksi valittiin Filip Djordjevic 46 ääntä ja vasta ehdokas Maarit Kuikka sai 15 ääntä. Toimikuntaan valittiin seuraavat henkilöt. Äänimäärän mukaan Aleksander Andersson 40 ääntä, Jari Havunen 40 ääntä, Merja Rauhavuori 40 ääntä, Jouko Luttinen 36 ääntä, Maarit Kuikka 35 ääntä, Eija Heikkilä 32 ääntä, Nina-Hannele Ruth 30 ääntä, Helena Aarnio 28 ääntä, Val Nyholm 28 ääntä, Sami Mäkinen 27 ääntä, Jyrki Loukiainen 25 ääntä, Pekka Herranen 21 ääntä, Jarno Laamanen 16 ääntä ja häntä ei tällä kertaa valittu toimikuntaan. Äänestäjiä oli 61 kappaletta ja ei yhtään tyhjää tai hylättyä äänestyslappua.

Toimikunnan kokoonpano ja tehtävät löytyy ilmoitustauluilta. Kokous jatkui osaston toiminta suunnitelmalla, talous arviolla ym. Valittiin osaston toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja tehtävään valittiin varsinaiseksi toiminnantarkastajaksi Ilkka Silo ja Juha Salmen varatoiminnantarkastajaksi. Käsiteltiin ja hyväksyttiin liittokokouksen hyväksymät osastojen uudet säännöt.

Lopuksi oli vähän jännitystä jäsenten kesken, sillä suoritettiin lahjakorttien arvonta. Lahjakortteja oli arpajaisissa voittoina 3 kappaletta ja ne voittivat Minna, Hannu ja eläkeläinen Hannu.

Kokous päätettiin ja sitten oli vuorossa ruokailu. Väkeä oli tullut paikalle ilmoittautuneita enemmän, joten ruokailujono oli tavallista pitempi.

Teksti: Sir Havu

Kuvat: Sir Havu, paitsi alakuva s. 19, H. Aarnio

Kaudelle 2026 valittu toimikunta.

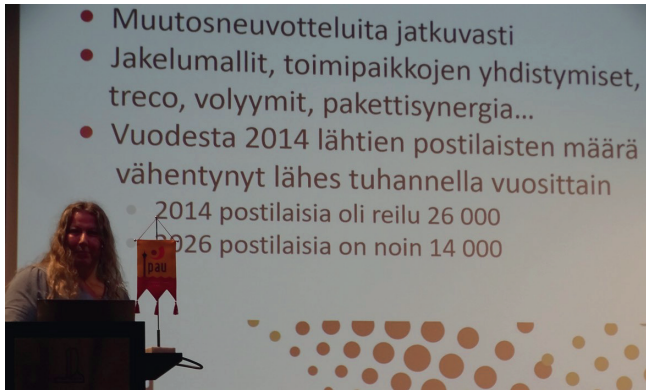

PAU:n Talvipäivät Tampereella 7.-8.3.2026

Tänä vuonna talvipäivät pidettiin Tampereella. Viime vuonna me jäsenet vietettiin talvipäivät laivaristeilyllä ja hauskaa oli. Kuten läsnäolijat varmaan muistavatkin. Tampere sitten valikoitui tämän vuotisen talvipäivien pito paikaksi.

Pasilan osastosta matkaan lähti yhdeksäntoista henkilöä ja parit eläkeläiset. Junalla perille päästyämme majoituimme Hotelli Torniin, joka oli aivan rautatieaseman vieressä. Hotellin aulassa Pirkanmaan osasto vastasi talvipäivistä ja jakoi ohjelma-lehtisiä, joissa oli myös aikataulu talvipäivien ohjelmasta.

Talvipäivien avajaiset alkoi perinteiseen tapaan,

Heidi kertoi mitä meidän uuteen tes:n on sovittu, kuten palkankorotukset ja voimassaolon aika. Saimme kohtuullisen hyvän sopimuksen, vaikka postilaisia vähenee yhä.

ensiksi Heidi Nieminen piti puheen, jossa hän kertoi ajankohtaiset asiat meille postilaisille. Talvipäivien käytössä olleen juhlasalin vasen seinämä oli muuten täynnä lp levyjen kansia, joissa oli edustettuna juice Leskisen tuotantoa. Messuosastolla oli yhteistyökumppanit mukana, jossa oli kaikenlaisia osastoja postimuseon onnenpyörä pöydästä Image Wearin työvaatteista Kalevan henkivakuutuksiin. Messujen jälkeen oli lounas ja tauko.

Paikalla oli myös Pirkanmaan osaston infopiste ja kysyin paikalla olleelta toimitsijalta montako ihmistä, oli tullut talvipäiville. Hän vastasi, että tähän mennessä kolmisen sataa. Lopullista nuppilukua en saanut tietooni.

Tauolla ehdimme käydä vähän tutustumassa Tampereen keskustaa ja sitten alkoivat, ammattiryhmä-palaverit. Palaverit aloitti PAU:n asianajaja Veera Petman ja hänellä oli aiheena lakiasioita ja puhetta eduskunnan säätämistä heikennyksistä.

Eläkeläisille oli samaan aikaan oma tilaisuus vierisessä huoneessa, jossa oli monta tuttua kasvoa pitkin Suomea.

Väliin tuli pieni kahvitauko ja ammattiryhmäpalaverit jatkuivat taas. Vuoron sai Jussi Saariketo, jolla oli aiheena palkkamoduulit.

Moduulit siksi esillä nyt, kun on perustettu moduulityöryhmä, jonka tavoitteena on saada moduulit ajan tasalle tasapuolisesti valtakunnallisesti ja miettiä tehdäänkö niille jotain uudistuksia vai mennäänkö vanhaan malliin.

Jussin esitys koki heti takaiskun, kun tekniikka petti ja hän ei saanut kalvojaan näytettäväksi, vaan joutui pitämään esityksensä suullisesti.

Urheilijat, jotka olivat ilmoittautuneet keilakilpaan, lähtivät siitä keilailemaan. Muu porukka lähti tauolle ja valmistautumaan iltajuhlaan.

Iltajuhla alkoi siinä seitsemän aikaan. Ihmiset alkoivat pikkuhiljaa täyttämään juhlasalin. Heidi aloitti tilaisuuden pienellä puheella ja ruokailu alkoi pikku noutopöydästä.

Ruokailun ohessa Pirkanmaan osaston Markku Jousmäki julkisti keilakilvan tulokset ja jakoi samalla palkinnot voittajille. Aika iso osa palkinnoista jäi tamperelaisten haltuun, mutta Pasilan osasto nappasi yhden palkinnon, Jukka Kosonen sai pokaalin tullessaan sarjassaan neljänneksi.

Veera kertoi muutoksista, jotka vaikuttavat mm. yt-irtisanotujen työntekijöiden asemaan, työttömyysturvaan saamiseen ehtoihin ja muuhun sosiaaliturvaan. Aihe oli raskas, mutta on tärkeä nyt irtisanottuille ja tietysti muille työttömille.

Saariketo ei saanut materiaalia valkokankaalle ja joutui laittamaan puhujan kyvyt parhaimmilleen.

Mukaan keskusteluun eksyivät vielä Memmu ja Maarit, jotka toivat esille omia näkemyksiään pokin tilasta. Huoneesta lähdimme alakerran baariin, jossa oli valmiiksi jo isojoukko jäsenistöä. Siellä oli mahdollisuus jutella eri osastojen jäsenten kanssa heidän nykyhetkestään ja onko tulossa isoja muutoksia tulossa heidän alueilleen.

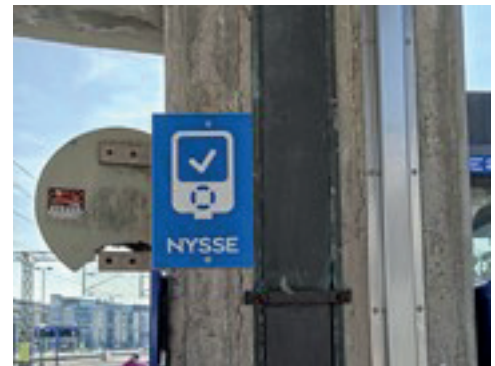
Siinä se lauantai ilta sitten vierähti jokseenkin aika nopeasti. Sunnuntaina aamulla vuorossa oli vuorossa työehtoklinikka. Klinikalla PAU:n toimitsijat Heidi Niemisen kera vastailivat jäsenten kysymyksiin ja kertoivat vielä ajankohtaisista asioista. Tilaisuus päättyi, jonka jälkeen alkoi laukkujen pakkaus ja kävely kohti rautatieasemaa, josta juna lähti kohti Helsinkiä. Tähän loppuun pieni tiedotus.

Hei jos olet eläkeläinen ja sinulla on tylsää, liity Pekka Korhosen vetämään eläkeläiskerhoon. Koontumispaikkana on Hakaniemi joka kuun ensimmäinen torstai kello 11.00. Poikkeuksena kesä-, heinä- ja elokuu. Joulukuu sovitaan erikseen porukan kanssa. Mukana vetohommissa myös apuvetäjä Pekka Herranen. Eläkeläiset käykää ihmeessä tutustumassa kerhon toimintaan.

Teksti, J. Havunen, kuvat H. Aarnio paitsi Nysse ja Ryhmäkuva: J. Havunen

Ruokailun jälkeen lavalle tuli paikallinen bilebändi, joka soitteli versioitaan kotimaisista iskelmistä. Paikalla oli myös Pirkanmaan osaston infopiste ja kysyi paikalla olleelta toimitsijalta montako ihmistä, oli tullut talvipäiville. Hän vastasi, että tähän mennessä kolmisen sataa. Lopullista nuppilukua en saanut tietooni ja itse en viihtynyt siellä kovin pitkään.

Lähdimme Valkun kanssa tutustumaan PAU:n jäseniin pitkin hotellia. Tapasimmekin pokin ex-päälautamismiehet Jari Pellikan ja Pertti Touhosen, joiden

PAUn Pasilan osasto järjestää

Meripäivä Tallinnaan risteily 15.8.2026

Helsinki -Tallinna -Helsinki

Nyt kaikki PAU Pasilan osaston jäsenet mukaan risteilylle!

Risteily järjestetään elokuun puolessavälissä lauantaina laivana Viking Line XPRS.

Laiva lähtee: Katajanokan terminaalista, Katajanokanlaituri 8, 00160 Helsinki,

lauantaina 15.8 klo Helsinki 10:30 ->Tallinna 13:00

Tallinna 17:00 -> Helsinki 19:30

Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Nopeimmat varmistavat paikan.

Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoita etu- ja sukunimesi, sukupuoli, syntymäaika ja kansalaisuus. Ilmoittautuminen suoritetaan tiedotteen alla olevaan yhteyshenkilön sähköpostiosoitteeseen.

Satamassa viimeistään klo 9:30. Laivaan nousun sulkeutuu 10:00. Brunssi-buffet alkaa klo 10:15.

Meripäivään sisältyy:

Brunssi-buffet (sis. ruoat ja juomat) klo 10:15

Maassaolo mahdollisuus Tallinnassa 3,5 tunniksi

Paluumatkalla luvassa ohjelmaa mm. arpajaiset

Meillä muutama hytti matkatavaroita varten.

Jokaiselta matkaan osallistuvalla vaaditaan 20 € omavastuu osuus.

Omavastuu on suoritettava 30.6.2026 mennessä.

- Maksu suoritetaan osaston tilille: PAU Pasilan osasto ry FI13 5541 2820 0008 43
maksuviestiksi: meripäivä

Psst! Risteilyllä oltava mukana passi tai v 1999 jälkeen hankittua poliisin myöntämää henkilöllisyystodistus

LISÄTIETOJA ja ilmoittautumiset:

Jouko Luttinen, jouko.luttinen@posti.com (HKI POK) +358 50 476 7625

Aleksi Andersson, aleksi.andersson@posti.com (LOKE +Rahtitie) +358 45 156 3613

Filip Djordjevic, filip.djordjevic@posti.com +358 44 239 9483 (Eläkeläiset, PKS-terminaali)

Nina-Hannele Ruth, tapahtumavastaava,nina-hannele.ruth@posti.com